

Respektera månfald och olikhet

I vår kyrka håller man på med en trångsynt och problematisk hetsjakt mot oliktankande, som dock i ett vidare ekumeniskt perspektiv är älskade inom kristenheten. Kyrkan har år 2001 fört ekumeniska samtal om karismatiken med pingstväckelsen och finska frikyrkan (Va-paakirkko). I den gemensamma kommunikén heter det, att man vill fördjupa det teologiska samtalet om det karismatiska. Kommunikén finns på kyrkans hemsida.

I Markku Koivistos verksamhet har den karismatiska teologin blivit en utmaning för kyrkan. I de ekumeniska sammanhanget ville man söka gemenskap, men nu har man inom kyrkan stannat för en annan plan: man vill att Markku Koivisto skall avskedas från prästäm-betet såsom villolärare. Kyrkan behöver ett djupt teologiskt, och framför allt exegetiskt samtal om de många bibelställen som Koivisto i sitt svaromål hänvisar till. Kyrkan måste öppet bemöta det karismatiska och dess mångfaset-terade teologi.

En annan liknande process pågår mot dem som har en traditionell ämbetssyn. En arbets-grupp under ledning av biskop Mikko Heikka föreslår att var och en som inte godkänner kvinnliga präster skall ställas inför domstol och åtalas för könsdiskriminering. Straffet för ett sådant brott är ”böter eller högst ett års fängelse”. Samtidigt medger man i Heikkas rapport att det att avvisa ordningen med kvinnliga präster inte är en heresi. Därför bör dessa älskas inom kyrkan. I ekumeniska sammanhang visar kyrkan en vänlig attityd mot den romersk-katolska och ortodoxa kyrkan, men vänder bort sitt ekumeniska ansikte från dem som inom vår kyrka har en annan syn. På nätet pågår en namninsamling till förmån för att man inte skall förverkliga de av Heikkas arbetsgrupp föreslagna åtgärderna inom kyrkan (www.rakentaviaratkaisuja.fi).

Vår kyrka har ingått den s.k. Borgå-över-enskommelsen med den anglikanska kyrkan. Inom den anglikanska kyrkan har man på ett helt annat sätt arbetat med de karismatiska frågorna. Inom den har en karismatisk rörelse uppstått, som strävar efter kyrkans förnyelse.

Inom den anglikanska kyrkan respekteras även de som har en traditionell ämbetssyn. De får verka i församlingarna, och de blir prästvigda inom kyrkan.

Kyrkan tycks välja dem, som den anklagar för villolära eller utsätter för juridiska tvångsåtgärder genom att förtrampa samvets- och religionsfriheten. Som ett gott jämförelseobjekt kan man t.ex. nämna att vår kyrka några gånger kallat biskop John Shelby Spong, som i en av sina teser säger att Gud inte hör bön.

Många människor hade efter tsunami-katastrofen ett behov att komma till kyrkan för att bli stilla och be till Gud. De skulle knappast ha fått någon tröst, om man på kyrkans dörr hade spikat fast Spongs tolv teser (den nya reformationens teser), av vilka tio uttrycker tanken: det finns ingen personlig Gud, som man skulle kunna be till. Vem inom kyrkan är ansvarig för att en sådan lärare blir inbjuden?

Belönar kyrkan sina anställda med det onda när de enligt i vida kretsar omfattade ekumeniska accepterade utgångspunkter försöker bygga vår kyrka? En viktig kontrollfråga i detta sammanhang är den, vad gott som Markku Koivistos arbete har medfört för människor i nöd och i behov av hjälp. När en domare dömer någon skyldig kan han inte blunda för människans nöd och han kan inte när han fattar sitt beslut förbigå den hand som har hjälp en nödställd.

*Antti Laato, professor, pastor
(teologiska fakulteten, Åbo Akademi)*